č. Nc III 84/31 cieľom dokázania toho, že najvyšší súd vyslovil, že advokát môže si preddavok na útraty zadržať do tej doby, dokiaľ otázka útratová nie je vyriešená, čo sa deje sporom alebo v pokračovaní podľa § 18 zák. čl. LIV:1912.

Týmto však odsúdený neodvolal sa na nové dôkazy v smysle § 99 adv. zák., lebo ani nedokončený civilný spor ani jedno rozhodnutie najvyššieho súdu neľze považovať za nové dôkazy, ktorými by bolo možno vyvrátiť skutkové zistenia, na ktorých je založený pravoplatný odsudzujúci rozsudok. Ostatné vývody odsúdeného však obsahujú len polemizovanie s právnym stanoviskom, ktoré zaujal súd v základnom spore. Preto nemýlil sa súd prvej stolice, keď zamietnul návrh na obnovu veci. Bolo tedy potvrdiť napadnuté usnesenie.

Čís. 164 dis.

Aj verejný notár, jestli podáva odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu pre veci advokátov, musí byť zastúpený advokátom.

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 73/32.)

Dr. M. T., bývalý advokát, teraz verejný notár, podal disciplinárne oznámenie proti advokátovi Dr. M. W. preto, že obvinený advokát podal proti nemu u okresného súdu v G. bez akéhokoľvek predbežného upozornenia žalobu o zaplatenie 478 Kč, v čom vidí nekolegiálnosť. Disciplinárny súd prvej stolice pominul nariadiť disciplinárne pokračovanie proti Dr. M. W-ovi. Proti tomuto usneseniu sa odvolal oznamovateľ Dr. M. T.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmietol odvolanie.

Dôvody:

Podľa odst. 4 § 101 adv. por. môže súkromná strana uplatňovať odvolanie len prostredníctvom advokáta, ktorého je povinná opatriť zvláštnym plnomocenstvom k tomuto cieľu a ohlásiť disciplinárnemu súdu. Poneváč sťažovateľ takto neučinil a odvolanie podal sám bez prostredníctva advokáta a okolnosť, že sťažovateľ je verejným notárom, tento striktný zákonný požiadavok nenahradzuje, bolo odvolanie ako podľa zákona neprípustné odmietnuté.

Čís. 165 dis.

Aj kandidát advokácie, jestli podáva ako súkromná strana odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu prvej stolice, musí byť zastúpený advokátom.

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 82/32.)

Advokátsky osnovník Dr. B. R. sťažoval si na advokáta Dr. V. S. preto, že obvinený advokát proti svojmu lepšiemu presvedčeniu podal v zastúpení matky sťažovateľa proti otcovi sťažovateľa žalobu pre vydanie vena. Disciplinárny súd advokátskej komory sprostil obvineného advokáta obžaloby.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmietol odvolanie advokátskeho osnovníka Dr. B. R.

Dôvody:

Podľa § 101 odst. 4 adv. por. súkromná strana môže proti usneseniu disciplinárneho súdu prvej stolice odvolanie podať len prostredníctvom advokáta. Ponevač Dr. B. R., kandidát advokátstva, podal svoje odvolanie ako súkromná strana bez zastúpenia advokátom, je jeho odvolanie zákonom vylúčené a bolo ho treba odmietnuť.

Čís. 166 dis.

Kárné řízení zahájené podle I. hlavy nelze za žádných okolností převésti v řízení podle III. hlavy zák. čís. 46/1868, nýbrž jest je provésti a skončiti samostatně a bez ohledu na předpisy této hlavy.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1932, Ds II 9/32.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací nevyhověl po ústním neveřejném líčení odvolání obviněného z nálezu vrchního soudu v Brně jako kárného soudu pro soudcovské úředníky ze dne 26. září 1932, jímž byl odvolatel uznán vinným služebním přečinem podle § 2 zák. ze dne 21. května 1868, čís. 46 říš. zák. a §§ 45, 47 a 48 patentu ze dne 3. května 1853, čís. 81 říš. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Pokud odvolání, dovolávajíc se obsahu znaleckého posudku, po případě navrhujíc při odvolacím kárném líčení doplnění tohoto posudku opětným výslechem znalců psychiatrů, spatřuje vadnost v tom, že kárný soud první stolice nevyhověl návrhu, by vydal usnesení, že nastal případ § 50 zák. čís. 46/1868, že totiž byla zjištěna u obviněného duševní choroba, pro kterou má býti přeložen na nucený odpočinek, nelze nejvyššímu soudu sdíleti názor, že kárný senát, zjistiv v kárném řízení podle hlavy I. cit. zákona jsoucnost vady ve smyslu § 50, mohl vydati usnesení, že nastal případ